

Tuần Báo Vô Vi

23 tháng 12 năm 2012

Số 113

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bạn đạo Vô Vi cần sự cạnh tranh tu tiến hay không ?
- 2) Mọi người từ phương xa đến thăm Bé, Bé có cảm động không ?
- 3) Mọi người đều về đến đây, nơi cõi hỏ lánh trật tự, Bé nghĩ sao về họ ?
- 4) Tại sao mọi người đều vui cả, tay bắt mặt mừng đối với Bé ?
- 5) Qua một đêm thật là vui, tràn đầy sự đóng góp của bạn đạo Vô Vi, Bé có phần khởi không ?
- 6) Sau hai ngày Đại Hội bạn rộn đưa hồn tiến hóa, Bé tham gia mọi lãnh vực làm việc rất tận tâm, chung hợp giảng giải cho mọi người tự thức giác, Bé có mệt không ?
- 7) Các bạn đạo từ giã Bé ra về đều luyến tiếc, tại sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 10 tháng 5 năm 1994 1) Hỏi : <i>Bạn đạo Vô Vi cần sự cạnh tranh tu tiến hay không ?</i> Đáp : Thưa, bạn đạo Vô Vi rất cần sự cạnh tranh tu tiến giữa bạn đạo và bạn đạo. Cần nhìn hạnh đức của người tu tiến, lập hạnh cố gắng tu hơn. Hạnh đức của người tu tiến lúc nào cũng hỗ trợ cho những người mới tu hay là tu chậm. Cho nên Bé thường xuyên khuyên bạn đạo nhin nhục tối đa giữa bạn đạo và bạn đạo để thu thập sự thanh tịnh chung. Bạn đạo Vô Vi thường bị đụng chạm trong lúc bàn bạc bất cứ đề tài nào. Người trong nhóm dù có đụng chạm cách mấy đi nữa, cũng không thoát khỏi tình yêu thương căn bản của Thượng Đế đã gieo trồng từ bao nhiêu kiếp, trong đó bông hoa và cây cỏ cũng có phần. Kệ: Tánh tình động loạn tự mình phân Trắc trở vượt qua nguyện góp phần Không có, có không tùy chuyển thức Minh tâm kiến tánh tự phân trần.	Ngày 11 tháng 5 năm 1994 2) Hỏi : <i>Mọi người từ phương xa đến thăm Bé, Bé có cảm động không ?</i> Đáp : Thưa, hằng đêm tham thiền Bé đều hướng tâm về họ, cầu mong cho mọi người bình an, thanh nhẹ, vui hợp ba ngày, tận hưởng niềm tin, khai triển hướng về Trời Phật. Kệ: Trì tâm hợp mặt sớm truy tâm Nguyên lý thanh cao rất diệu thâm Đời đạo chung hành tâm tự thức Sớm khuya thanh tịnh trí phân tâm.
Ngày 12 tháng 5 năm 1994 3) Hỏi : <i>Mọi người đều về đến đây, nơi cõi hẻo lánh trật tự, Bé nghĩ sao về họ ?</i> Đáp : Thưa, Bé nhìn thấy mọi người đều vui sau khi nhìn thấy kì quan tốt đẹp và ăn ở có trật tự, tâm hồn mọi người đều nhẹ nhàng, sẵn sàng đón ngày khai mạc Đại Hội Vô Vi. Kệ: Diễn tâm trật tự khai màn tiến Học hỏi không ngừng tự tiến xuyên Vui gặp đồng hành trong thức giác Bền lâu tự tiên hiểu các miền.	Ngày 13 tháng 5 năm 1994 4) Hỏi : <i>Tại sao mọi người đều vui cả, tay bắt mặt mừng đối với Bé ?</i> Đáp : Thưa, mọi người bước vào một khung cảnh nhẹ nhàng, hòa tan trong sự bình đẳng chung vui. Cảnh thiên nhiên hùng vĩ đã tạo cho tâm thức mọi người hướng về nguyên lý sống động của Trời Đất, kì quan vui đẹp. Kệ: Tâm yên tánh lặng hướng về Trời Thanh khí an vui chuyển khắp nơi Cao đẹp tình người cùng thưởng thức Tâm hành thanh nhẹ hướng về Trời.

Ngày 14 tháng 5 năm 1994 5) Hỏi : Qua một đêm thật là vui, tràn đầy sự đóng góp của bạn đạo Vô Vi, Bé có phần khởi không ? Đáp : Thưa, việc này Bé đã biết trước từ lâu. Người truyền pháp Vô Vi phải gánh chịu từ giai đoạn một, thì mới tận hưởng được sự quang chiếu từ bi của chư Phật, sự hạch hỏi của tình đời liên tục cho đến lúc hóa độ được quần sanh. Kệ: Chung quy cũng phải thực hành tiến Hóa độ quần sanh hết cảm phiền Trí tuệ không ngừng tâm phát sáng Hòa tan học hỏi sống triền miên.	Ngày 15 tháng 5 năm 1994 6) Hỏi : Sau hai ngày Đại Hội bạn rộn đưa hồn tiến hóa, Bé tham gia mọi lãnh vực làm việc rất tận tâm, chung hợp giảng giải cho mọi người tự thức giác, Bé có mệt không ? Đáp : Thưa, lần Đại Hội này, Bé rất khỏe và sẵn sàng phục vụ bạn đạo, tự họ sẽ giải thông nhiều thắc mắc, và tự tìm tòi lại khả năng tha thứ và thương yêu của chính họ, tự động góp những màn kịch rất vui. Kệ: Tự mình thức giác trí an vui Giải bỏ lamm than hướng đạo mùi Hồn vía cùng hành trong thức tỉnh Song hành đời đạo cảm an vui.
Ngày 16 tháng 5 năm 1994 7) Hỏi : Các bạn đạo từ già Bé ra về đều luyến tiếc, tại sao ? Đáp : Thưa, mấy ngày chung sống hòa hợp với chơn tâm hướng thượng, mọi người tự cảm thấy nhẹ nhàng chung vui, quên đi mọi sự lo âu không cần thiết cho tâm linh. Sức mạnh từ bi ban chiếu đồng đều. Mỗi người đều tự cảm thức sai lầm và chậm tiến của chính mình mà tự ăn năn sám hối, tự trở về với sự ổn định của chính mình. Khi xa rời tầm hào quang thương yêu quý trọng ấy, mọi người đều luyến tiếc. Kệ: Triền miên xây dựng giải tâm phiền Điện trí khai minh cảm thấy yên Tiếng hát câu hò cùng trí ý Khai minh tâm đạo triền các miền.	

Luận Đàm IV (tiếp theo)

...

Bạn đạo: ... (nghe không rõ). (14:25)

...làm sao mà cảm nhận được và hiểu được hiện tượng....

Thầy: Bởi vì cái đó khi mà mình muốn hiểu được cái sức mạnh của Thượng Đế. Mà khi mà mình muốn hiểu cái sức mạnh đó thì sức mạnh đó không phải là mạnh như thế gian, đánh đùng đùng có tiếng. Cực thanh tịnh đó là sức mạnh của Thượng Đế, nhẹ nhút mà người phàm không có rờ tới được. Muốn biết cái đó là mình tập trung thanh nhẹ mới hòa hợp được thanh, mình mới thấy rõ rằng “tê ra sự thanh nhẹ của tôi hiện tại nhờ sự thanh nhẹ kia chiếu”. Nếu mà sự thanh nhẹ kia không chiếu, tôi không có chiếu. Lúc đó mình mới thấy Thượng Đế là cao siêu. Cho nên Ngài mới ban cái pháp ra để cho mọi người hành để tập trung và tiến. Mình hành chưa tập trung làm sao mình hiểu được cái đó được. Thành ra nhiều khi đặt ra nó cũng hay đó nhưng mà nó lại lạc. Một thời gian sau tập trung rồi mới thấy “tê ra nếu không nhờ cái sự quang chiếu của Ngài, tôi không có ... (nghe không rõ). (15:45), thấy không? Thì anh học lớp cao rồi anh mới thấy giá trị của một người giáo sư giỏi thế nào, thấy chưa? Mấy người học lớp thấp nó đâu có biết. Còn ông Thầy ông dạy, ông lãnh lương, phải không? Mình học cao mình thấy ông đó thông minh thiệt hay, phải không? Mình nhẹ thì mình thấy Thượng Đế, có gì đâu. Cho nên có cái pháp để cho mình nhận thức, mình sửa mình để hòa hợp, lúc đó mình mới thấy được.

Bạn đạo: Khi mình thiền tập trung trên đầu, mình nhớ tới có đủ không hay là phải cần niệm?

Thầy: Niệm, thường niệm tốt hơn. Vì những cái công tác hằng ngày nó thâm nhập vô những cái trước không, bây giờ mình chỉ đem cái thanh vô. Là cái Nam Mô A Di Đà Phật như tôi phân tách là mở tất cả thay vì kẹt. Mình hiểu cái nguyên lý vô cùng đó, lửa của trời đất là phải nguyên lý vô cùng không? Nước của trời đất phải nguyên lý vô cùng không, thấy không? Mình hiểu cái vô cùng là mình thanh nhẹ, chứ có gì đâu. Mà khi mà thanh nhẹ rồi thì Ngài là ở trong mình, mà ngoài đó thì chắc chắn là Ngài rồi chứ ai nữa. Trong mình mà đã nhận thức được thì Ngài là ở trong mình, thấy không?

Thanh nhẹ rồi mình thấy chứ, từ ở bên ngoài mà thanh lọc rồi thì mình thấy, ở trong mình mình mà mình còn thấy hướng chỉ là ở bên ngoài. Bên trong mình là cũng như một cái la-bô vậy mà, mình dòm thấy được mà. Từ đâu phản chiếu cho mình thấy? Nó phải là từ bên ngoài phản chiếu chứ, thấy không? Mình thấy rõ.

Bạn đạo: Dạ thưa ông Tám, Kim Thân là thế nào? Tại sao gọi đó là Kim Thân?

Thầy: Kim Thân là trước kia như tôi đã nói rằng cô Kim được cái điển chuyển ngay cái miệng, mà nghĩa là không nói cũng phải nói, chuyển méo cái miệng lại. Mà cô là người Cao Lãnh lại nói tiếng Huế. Bắt buộc cuống họng, cô đâu có biết nói tiếng Huế mà cô lại phải nói tiếng Huế. Cô muốn sửa cũng không được, để thấy rằng cái quyền điển của Ngài nó mạnh như thế đó. Rồi để cho mọi người, kêu bằng còn trần trước, đặt cái niềm tin để nghe chân lý. Đó, rồi một thời gian sau Ngài mới gặp tôi, nói rằng “mỗi tuần phải gặp tôi một lần”. Đó là cái nguyên ý của Ngài muốn tôi chuyển điển để hỗ trợ cái vía của cô Kim. Sau đó cô Kim thấy rõ cái đức tin, nên học nữa. Khi mà cô chịu dọn mình và tiếp thu những gì mà của Thượng Đế giao phó, trở nên Kim Thân, cũng như là cái nhà tôi muốn vậy thôi. Tôi muốn cái đó làm office vậy, cũng như tôi muốn cái xác này làm office vậy đó. Cái hồn tôi không phải là cái hồn hồn trước, thấy không?

Bạn đạo: Con hiểu vấn đề đó rồi ông Tám. Đó là trường hợp ông Tám đã dày công tu luyện. Cái chuyện thành công là chuyện đương nhiên. Còn trường hợp cô Kim là không đầy 2 năm mà có thể kim thân.

Thầy: Phải rồi, bởi vì cô đâu có phải là mới tu ở kiếp này.

Bạn đạo: Dạ thưa ông Tám, theo huấn từ của Cha thì Cha nói là thể xác của cô Kim ở mức trung bình, không có thanh nhẹ lắm.

Thầy: Nhưng mà một thời gian luyện rồi thì đạt, nhưng mà Ngài cũng có nói sẽ có nhiều Kim Thân, không phải một. Bởi cái chuyện của ông Trời làm, bữa nay thấy vậy, chứ mai ông liệng rồi ông làm cái khác. Đâu có phải mình, nếu mà mình căn cứ vô Kim Thân đó, mình không phải người tu về đạo

pháp. Nếu mình tu về đạo pháp mình tìm cái chân lí, cái lời nói mượn thể xác này để đem lại cho mình có sự thông minh và sáng suốt, cái đó mình theo. Còn mình đi theo đức Kim Thân là mình sai rồi.

Bạn đạo: Con muốn hỏi là thí dụ như trường hợp cô Kim cũng là người. Cha thì ở mọi trạng thái, Cha qua bản thể cô Kim được thì tất cả bạn đạo ở đây và bao nhiêu người khác, tại sao Cha không qua?

Thầy: Cha qua chứ, tại vì các bạn không thấy, nhưng mà Cha chưa sử dụng bạn, Cha chưa sử dụng bạn thôi. Còn cái kia người ta sử dụng trong cái trường hợp kì quái để cho mọi người lưu ý. Sự thật thì điển của ông Trời thì qua tất cả mọi người, không có chỗ nào không qua, tùy theo khả năng của mọi người. Nhưng mà sử dụng để làm việc trong cái thời kì mạt pháp để tìm một lối thoát cho linh hồn thì Ngài mới làm một cái, hai cái kì quái như thế đó.

Bạn đạo: Vậy cái kì quái đó có phải là do quá trình tiến hóa của cô Kim đã tu được hay là do cái đặc ân của Thượng Đế đã ban riêng cho cô Kim.

Thầy: Không, cái quá trình cô là người có tu nhưng mà kiếp này cô cũng là làm việc tốt. Chính cô là một người giáo sư mà dành dụm tiền để nuôi những kẻ nghèo khổ, cô đã có phát tâm. Cô có tiền ăn thịt bò, cô chẳng ăn, cô vẫn chay trường, thấy không? Nhứt tâm như vậy, không thay đổi. Thì cái ý chí của cô mạnh lắm, cũng dũng mãnh. Xác nữ nhưng mà cái ý chí dũng mãnh hơn nam nhi nữa, cương quyết không thay đổi. Thành ra vì đó, Ngài mới sử dụng, còn hỏi chứ Ngài còn sử dụng nhiều nữa không? Có rất nhiều chứ, mình không thấy, mình không thấy... có rất nhiều. Rồi lần lần đây rồi các bạn sẽ thấy. Cả những vị lãnh đạo Ngài cũng sử dụng nữa, sử dụng những cái công chuyện và cho nó sự thông minh để cứu một quốc gia của nó cũng như Thượng Đế sử dụng mà thôi.

Bạn đạo: Thưa Thầy, người tu mà nếu mà họ còn kẹt, họ công phu không được lâu đó Thầy, nếu họ dùng lí trí họ có thể thu ngắn được một phần (22:25)

Thầy: Tu là cái ý chí chứ đâu phải ngồi lì. Ngồi lì thì cũng như cái tượng hà. Cái ý chí của mình phải luyện cái ý chí đó vô cùng, mới là người tu. Ngồi lì đó, nói tôi ngồi 10 tiếng, không có ăn chung gì, không có ý chí làm sao tu được. Tu là tu cái ý chí, hả?

Bạn đạo: Có người ngủ luôn đó Thầy.

Thầy: Ngủ luôn đó là luyện ngồi ngủ, luyện ngồi ngủ tốt. Nhưng mà mình có ý chí mới chịu ngồi. Nhiều người không có ý chí, ngồi 5 phút là đã nằm

rồi, sợ mệt, sợ tê, sợ chết, sợ ma nhập. Nó có ý chí nó đâu có sợ. Tôi bây giờ luyện cho tôi tiến, luyện cho tôi trở về đời đời, tôi không bao giờ bị tiêu diệt. Nếu tôi bị tiêu diệt, tôi nghĩ điều ác. Tôi không bị tiêu diệt, không bao giờ tôi nghĩ điều ác, thương yêu tất cả mọi người.

Bạn đạo: Như vậy ý chí có thể khai thông được bản thể?

Thầy: Nhứt định rồi. Ý chí mình là quản lí tất cả. Thượng Đế đang dùng ý chí quản lí cả vũ trụ, tại sao mình không dùng ý chí để quản lí tiểu thiên địa của mình, thấy không? Cái pháp là cái phương pháp để hỗ trợ, là cái phương tiện để giúp cái phần trần trước mà thôi, chứ còn cái ý chí của mình là quan trọng. Chứ tại sao người ta kêu mình xuất hồn đánh lễ Phật? Đó là vun bồi cái ý chí của mình. Tại sao mình kêu niệm danh Cha nghĩ ta là Cha, niệm Phật nghĩ ta là Phật, vun bồi ý chí của mình. Thấy chưa? Rất rõ rệt mà.

(**Bạn đạo** hỏi và **Thầy** đáp bằng tiếng Pháp 24:03 đến 25:20)

Nếu nó muốn ngồi ngủ rồi con người nó sẽ trẻ đẹp. Tôi hỏi trước tôi trẻ là nhờ tôi ngồi ngủ luôn luôn.

Bạn đạo: Thưa Thầy, ngồi ngủ rồi sáng dậy đi làm có mệt hay không?

Thầy: Không có mệt. Nếu mà đủ khả năng ngồi thì không có mệt, sướng nữa. Cứ ngồi tới sáng rồi ra đi làm, ngồi ngủ mà.

Bạn đạo: Rồi nó gục sao Thầy?

Thầy: Kệ nó, tập thết nó quen. Chưa đủ khả năng thì thôi, đủ khả năng không thêm nằm đâu, ngồi sướng hơn. Tôi bây giờ, tôi đi được làm việc nhiều, tôi không buộc cái thể xác, chứ hỏi trước tôi buộc ngồi hoài hà, không thể nào mà cho nó nằm đâu. Bây giờ tôi, chỗ nào đâu đó nó đang hoang, chỗ nào nó cứng cáp hết rồi mới cho nó nằm. Chỗ nào cũng cứng như con trai hai mươi tuổi, chỗ nào cũng cứng cáp đang hoang chứ không có lồi thôi.

Bạn đạo: Thưa Thầy, mấy lúc mà Thầy sắp qua Pháp đó, sao tự nhiên con làm như con ngủ mê, con không biết gì nữa hết.

Thầy: Bởi vì có cái điển chuyển đi khắp nơi, cũng như đi báo tin vậy đó. Nhưng mà rồi đây sẽ thiên, tới đây chơi nói chuyện cà rồn, cà rồn vậy mà sẽ có người tiến bộ nhiều lắm.

Bạn đạo: Thưa Thầy, nếu mình ngủ mà dựa sát vách tường, như vậy có nguy hiểm không?

Thầy: Không, ngồi dựa cái ghế thì được. Ngồi dựa vách tường nó có thể có tà khí. Nó có thể mượn vách tường nó qua, ngồi trên ghế dựa đó.

Bạn đạo: Thưa Thầy, vách tường bằng cây không phải bằng gạch.

Thầy: Cây thì được.

Bạn đạo: Thưa ông Tám nó kết tụ thánh thai cho đến ngày mình xuất hồn. Thì thí dụ trong quá trình tu mà mình gián đoạn một thời gian thì nó có bị tan mất không?

Thầy: Mất chút đỉnh, mất rồi, bởi vì cái khớp xương này nó không có mỡ, làm sao cái sự liên kết của thanh điển mà nó rút cái phần thanh điển này lên. Bởi vì cái phần thanh điển ở trong bộ đầu mình nó thừa tiếp để rút đi lên. Nếu mà mình không có ra thì người ta không có rút lên, không có thừa tiếp đi lên.

Gián đoạn nó đóng lại, nó đã hướng về chỗ khác rồi. Còn hồi nó mở là nhờ nó hướng thượng, bây giờ nó đóng là vì nó hướng hạ. Khác rồi, cái tánh tình nó cũng khác rồi. Đương tu nhẹ vậy, mà bỏ là cái tánh tình nó khác rồi. Nhứt định là phải khảo đảo rồi, mình tạo cái xấu cho mình tại sao không khảo đảo. Nó còn, nó dâm nó dâm gấp mấy lần hồi trước, nó sân còn sân hơn gấp mấy lần.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, nếu con công phu liên tục thì cái kích thích phân dục nó nhiều, nhưng mà nó thoải mái. Còn nghỉ công phu, làm việc nhiều, phân dục không có nhưng mà nó dừ. Tại sao?

Thầy: Bởi vì mình ngồi mà mình thiền công phu đó, nó bồi dưỡng cái thận, thì cái tủy não nó mạnh, con người nó khỏe lắm. Còn nếu mà mình không công phu, nó chỉ xuống, cái tủy não nó thiếu, con người nó mệt. Nó kích thích nhiều vậy mà nó mạnh, bởi vì nhờ cái sự kích thích đó mà sau này nó phóng nó mới đi được, nhẹ hơn.

Bạn đạo: Thưa Thầy, có trường hợp này đó. Mới công phu đó, mới bắt đầu công phu thì như ông Tám nói đó, là càng ngày nó càng sáng suốt học mau hiểu, nhưng công phu riết rồi sao thấy nó ngu quá trời.

Thầy: Nó ngu đời, nó khôn đạo. Ngu đời khôn đạo sau này nó học một chút còn hơn là học cả cuốn sách. Sau này học một chút là nó biết, nhưng mà nói ra nó nói đúng. Khi người khác nói nó nghe, nó nói lại được, vì nó tập trung rồi, nó ở vị trí khác, nhẹ rồi nó không có còn nặng nữa. Còn cái khôn đó là cái hại. Khôn đó là khôn sân si, còn mình ngu là xây dựng được tình thương. Tôi nói “Người ngu tu thành Phật, mà lật đặt tu thành ma” là ở chỗ đó. Cứ sợ mất của, này kia kia nọ là lật đặt hà. Còn ngu,

thiệt lỗ đó, nhưng ông Trời cho đủ, không thiếu.....

Bạn đạo: Cái quên của mình là tại sao vậy Thầy? Cái mình hay quên.

Thầy: Quên là tại cái thận yếu đó, nó cũng gây cái sự quên.

Bạn đạo: Nhiều lần thời gian hay quên quá. Nói một chút con quên mất.

Thầy: Cái quên nó cũng đỡ lắm, nhưng mà cái thận yếu nó cũng hay quên.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ). (31:20)

Thầy: Bởi vì uống thuốc ngủ nó mệt. Nhưng mà cái thần kinh yếu chỉ có cái soi hồn thôi, chỉ có bịt vậy thôi hà, với nằm hít thôi hà, chứ không có tu làm những thứ khác, để cho thần kinh nó mạnh. Tối thì làm cái này nè, làm cái này để ổn định thần kinh đó, với hít thở, nằm hít thở thôi. Cứ làm hai cái methods đó thôi hén, soi hồn với nằm làm pháp luân. Để cho một là nó trợ cái tiêu hóa, nó làm cho cái ngũ tạng ổn định, còn mình soi hồn này là làm cho thần kinh ổn định.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ). (32:25)

Thầy: Hồi không hỏi mà lo cãi lộn. Cãi lộn một chập là thua à. Nó mở trí.

Bạn đạo: Thưa Thầy, chừng nào mới hết bệnh?

Thầy: Do sự công phu. Công phu này được rồi, làm bấy nhiêu đó, cứ làm bấy nhiêu đó thì nó sẽ từ từ hết. Nó mạnh lên cái nó hết, hết luôn hà. Không có thời gian được, do sự công phu cố gắng của chính mình.

Bạn đạo: Chúng ta làm việc phước thiện cũng đủ rồi, tại sao phải công phu mỗi đêm?

Thầy: Nếu không công phu, không có tập trung thì cái phước đó không có. ...(ĐT nói tiếng Pháp...33:20) vous n'avez pas d'énergie

Bạn đạo: Thưa Thầy, người tu có khuynh hướng là khi làm việc nhiều thì mệt thì giờ không có công phu được, đó là vì cái vía nó mệt quá...

Thầy: Không phải, cái làm biếng. Vía đâu có mệt, vía sanh ra là để làm việc. Cái hồn là điều khiển, càng làm nhiều thì càng sáng suốt, việc đời việc đạo thì cũng vậy, mà đặt cái vấn đề lười biếng là hư hết. Hổng hết.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Nanterre ngày 09-11-1980)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo Phát Hành DVD “Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2012”

Để đáp ứng lại sự mong muốn chờ đợi của tất cả bạn đạo khắp **Năm Châu**, Ban Tổ Chức (BTC) Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp**” sẽ ra mắt bộ **DVD Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2012”** đã được tổ chức tại **Phnom Penh - Cambodia** như là một món quà an vui tinh thần để chào mừng **Xuân Quý Tỵ 2013**. Kính mong sự hỗ trợ và đón nhận của tất cả quý bạn đạo.

Bạn đạo có thể tiếp tay ủng hộ cùng BTC để ấn tống **DVD Đại Hội** tràn đầy kỷ niệm tâm linh theo sự hướng dẫn như sau:

Phát Tâm Đóng Góp Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD

Check hay money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**
Và gửi về địa chỉ:

VoVi New York
118 Pheasant Cir
Brentwood, NY 11717

Mọi thắc mắc liên quan đến việc ấn tống, xin vui lòng liên lạc:
Email: voviduahanhdaophap@gmail.com

Kính thư,
Ban Tổ Chức “**Du Hành Đạo Pháp**”

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn Thị Dung, sinh ngày 22/10/1943, tại Sài Gòn, Việt Nam; mất lúc 21h40 ngày thứ bảy 15/12/2012 (nhằm ngày mồng 3 tháng 11 âm lịch năm Nhâm Thìn) tại Paris, Pháp quốc, hưởng thọ 69 tuổi, được về nơi thanh nhẹ.

Nguyễn Thị Dung là:

- mẹ của các bạn đạo Bùi Xuân Vũ và Đỗ Thị Bình Minh; Bùi Xuân Mỹ Linh và Guérin Laurent.
- bà nội của các bạn đạo Bùi Xuân Anh Thư Sandy và Bùi Xuân Minh Thư Nancy
- là ngoại của bạn đạo Guérin Laura.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.
Bùi Xuân Vũ kính báo.

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 28 tháng 9 năm 1974

Tưởng niệm Phật đài tâm thoải mái
Tóm thâu của cải khổ hoài hoài
Nợ đời vay trả nào ai thấy
Khốn kiếp tạo ra khổ tự dày

Lưới trời thừa thớt nhưng dày
Khó mà vượt khỏi mắt Thầy bên trên
Làm sao giấu được mà rên
Dã tâm khó gạt được nền tảng căn
Sai thời tự gắng tự mần
Khai thông trước diễn mỗi tầng yên vui
Chua cay chát đắng tạo mùi
Bày cho thế sự bù ngùi khổ đau
Thức tâm cảm giác nhiệm màu
Con đường sàng sẩy tựa tàu đưa thân
Bình tâm tự sửa tự phân
Sanh ly tử biệt mọi phần như nhau
Phu thê tạm cảnh trước sau
Chia tay tái lập cây cầu trả vay
Lưu hành chuyển hóa hằng ngày
Tiến theo đà tiến dở hay của đời
Phật tâm lại thoát chơn lành
Khuyên người tự cảm tự rời dã tâm
Tiến lên hòa cảm thiện tâm
Càng tu càng tiến tránh lầm tránh sai
Bên trên sẵn có Phật đài
Tiến lên tự hưởng ngày ngày an vui
Nhơn tình thấy cảnh dây dưa
Thoi đưa sàng sẩy tạo vừa nghiệp duyên
An bài hậu kiếp tiền duyên
Có vay có trả có duyên có Trời
Bên ngoài lắm cảnh lắm điều
Bên trong cũng có tiểu yêu phá rầy
Phần hồn là bậc chơn thầy
Ngày ngày tự sửa vui vầy tiến chung
Bên trên tạo hóa sẵn cân
Người tu tự tiến mò lần cũng ra
Con người vũ trụ chung nhà
Hòa đồng thức giác mới là người ngoan.

Lương Sĩ Hằng – Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Tám (tiếp theo)

LẠI DẠO CUNG THƯỢNG THANH

NGHE LINH BẢO THIÊN TÔN THUYẾT PHÁP

...

Huệ nhi bất dụng, thực trí giả ngu.

Có huệ mà không dùng tới, thực biết rõ mà như dốt.

Giải: Hiểu được “vô phân biệt” tức không so đo nên gọi là “bất dụng” tức không dùng tới; ẩn giấu tài năng nên gọi là “nhược ngu” tức coi giống như đần. Kẻ tu đạo phải đạt tới mức đại trí mà giống như ngu đần có thể đếm được.

Ích tư định huệ, song mỹ vô cực.

Định huệ gia tăng cùng đẹp vô vãn.

Giải: Im lìm và sáng tỏ cùng hòa hợp, lay động và tĩnh mịch đều giống nhau cho nên nói “song mỹ vô cực” tức cùng đẹp muôn vãn.

Nhược định trung niệm tưởng, đa cảm chúng tà, yêu tình bách mị, tùy tâm ứng kiến.

Nếu như trong lúc định còn nghĩ ngợi vẩn vơ, quyến luyến tà khí, vẩn vương trăm mối, yêu ma sẽ theo đó mà xuất hiện liền.

Giải: Nếu như đem tâm cầu hình tướng, các hình tướng liền ứng hiện, tà ma quỷ dữ đều giành nhau tới nhiễu loạn.

Sở kiến Thiên Tôn, chư Tiên, chân nhân thị kì tường dã.

Được thấy Thiên Tôn, chư tiên, chân nhân thì là điềm tốt lành vậy.

Giải: Nếu như thấy các đấng Thiên Tôn, Tiên chân, Thần tướng xuất hiện tuy là điềm tốt lành song không được hí hửng mon men tới gần.

Duy lịnh định tâm chi thượng, khoáng nhiên vô phú.

Định tâm chi hạ, khoáng nhiên vô cơ.

Trước khi định phải làm sao cho tâm trống vắng không gì che phủ. Sau khi định, tâm rỗng rang không gì ngăn cản.

Giải: Ý niệm trước không sinh gọi là “vô phú” tức không nảy nở, ý niệm sau không dấy gọi là “vô cơ” tức không mầm mống.

Cựu nghiệp nhật tiêu, tân nghiệp bất tạo.

Nghiệp cũ ngày một tiêu tan, nghiệp mới chẳng gây thêm.

Giải: Thói tật kiếp trước đều diệt trừ được hết gọi là nghiệp cũ ngày một tiêu tan. Tâm không còn động nên gọi là nghiệp mới không gây.

Vô sở quái ngại, huýnh thoát trần lung.

Không còn chỗ trở ngại, thoát xa cái lồng trần thế.

Giải: Nhất quyết không nhiễm nên nói là không còn chỗ trở ngại. Cởi gỡ mọi trói buộc nên gọi là thoát xa cái lồng trần thế giam giữ.

Hành nhi cửu chi, tự nhiên đắc đạo.

Chịu khó thực hành những điều vừa nói trên lâu tự nhiên đắc đạo.

Giải: Không ngừng đề trí theo dõi cùng quyết tâm thực hành những điều đã chỉ dẫn gọi là “hành nhi cửu chi”. Đúng lẽ hợp chân lý gọi là “đắc đạo”.

Phù đắc đạo chi nhân, phạm hữu thất hầu.

Phạm những kẻ đắc đạo tất có được bảy điềm như sau

Giảng: Phàm những kẻ đắc đạo, tâm lộ rõ bày điềm tượng trưng như sau:

1. Giả tâm đắc định, dị giác chư trần lậu.

Kẻ tâm đạt định dễ thấy được các tính trần hiện ra.

Giảng: Tâm đạt thanh tĩnh, thấy được hết các ý nghĩ phàm tục.

2. Giả tức tột phổ tiêu, thân tâm khinh sảng.

Kẻ trừ hết những thói tật kiếp trước, thân tâm nhẹ nhõm sảng khoái.

Giảng: Chân khí thanh nhẹ được như chân khí của bào thai còn nằm trong bụng mẹ, tất cả những tật xấu vô phương sửa chữa từ trước tới giờ thầy đều diệt trọn, tâm đạo hợp chân lí, thân mình nhẹ nhõm không già.

3. Giả điền yếu tố, hoàn niên phục mệnh.

Kẻ tự bồi bổ để khỏi chết sớm, sẽ hồi sinh trẻ lại.

Giảng: Xương cứng cáp tủy tràn đầy là “điền bổ yếu tố” giữ gìn dung nhan khiến cho khỏi già gọi là “hoàn niên phục mệnh”.

4. Giả diên số vạn tuế, danh viết tiên nhân.

Kẻ số mạng dài cả mười ngàn năm gọi là người tiên.

Giảng: Sống lâu không chết, số mệnh kéo dài cả vạn năm, tên được ghi vào sổ tiên nên gọi là “tiên nhân” tức người cõi tiên.

5. Giả luyện hình vi khí, danh viết chân nhân.

Kẻ luyện hình chất thành khí lực gọi là “chân nhân” tức người thành đạo.

Giảng: Đạt được nguyên khí ban đầu gọi là “luyện hình vi khí” tức luyện hình chất thành khí lực. Tính tình chân chính vô vi gọi là “chân nhân” tức người đắc đạo.

6. Giả luyện khí thành thần, danh viết thần nhân.

Kẻ luyện khí thành thần gọi là “thần nhân” tức người đạt đạo.

Giảng: Chân khí thần thông, âm dương không thể đo lường, nên gọi là “thần nhân” tức người thông suốt đạo.

7. Giả luyện thân hợp đạo, danh viết chí nhân.

Kẻ luyện thân hợp làm một với đạo gọi là “chí nhân” tức người thành đạo.

Giảng: Tinh thần chân chính hòa hợp được với đạo gọi là “chí nhân” tức người đắc đạo, còn gọi là Kim Tiên, Như Lai.

Kì u giám lực, tùy hậu ích minh.

Sức đạo soi càng mạnh, hỏa khí càng sáng rõ.

Giảng: Cái sức soi rọi kêu là “giám lực” tức chiếu sáng hoài không dứt. Sự sáng gia tăng gọi là “ích minh” tức sáng mãi không ngừng. Tóm lại sức đạo càng mạnh, hỏa khí càng sáng rõ vậy.

Đắc chí đạo thành, huệ nãi viên bị.

Tu tới mức thành đạo, trí huệ ắt tròn đầy.

Giảng: Nếu như bốn tính đạt đạo, trí huệ sáng sủa tròn đầy, muôn pháp đều thông.

Nhược nãi cứu học định tâm, thân vô nhất hậu, xúc linh uế chất, sắc tạ phương không, tự vân huệ giác, hựu xưng thành đạo giả, cầu đạo chi lí, thực sở vị nhiên.

Nếu như học định tâm đã lâu mà không có được một chút thanh điển, tuổi tác thêm cao, thể chất suy nhược, sắc diện phai tàn mà còn tự cho là mình mở huệ giác cùng đắc đạo thì quả thực chẳng hợp lí chút nào.

Giảng: Thần sáng suốt hợp với lẽ đạo ắt đạt được chân lí, tâm cảm thấy không còn thân xác, xa rời sống chết. Kinh Tây Thắng (*về Tây Trúc tức cõi Phật*) có nói: “Nếu như quên mất gốc rễ sinh thành làm sao có thể biết cội nguồn lí đạo?”. Bởi vậy kẻ học đạo mãi mà chẳng thấy có được chút thanh điển hẳn là công lực chưa tới mức, sự sáng đã mất tiêu, tuổi tác thêm cao, thân thể suy nhược còn tự cho là mình mở huệ và đắc đạo thì quả thực chẳng thể có được. Bởi vậy phải nắm lấy thời gian, dùng mãnh tinh tiến.

Thor

*Trí khởi sinh u cảnh
Hỏa phát sinh u duyên
Các cụ chân chủng tính
Thừa lưu thất đạo nguyên
Khởi tâm dục tức tri
Tâm khởi tri cánh phiền
Liễu tri tính bản không
Tri tắc chúng diệu môn.*

Dịch

Trí sinh bởi tại cảnh
Lửa bốc lại do duyên
Khấp chôn tính gieo giống
Tràn lan đạo mất nguồn
Động tâm ắt muốn biết
Tâm động biết thêm phiền
Rõ dạng tính không thực
Hiểu rành cửa diệu huyền.

Dương Sinh: Cúi đầu lạy tạ đức Thiên Tôn đã ân ban kinh báu, tai nghe chân kinh nếu như những chỗ trí hiểu nổi tâm thần rất thanh tĩnh sáng khoái. Chúng sinh dưới gầm trời từ nay lại có thêm một cuốn chân kinh để có thể làm tấm gương soi sáng chung.

Thiên Tôn: Mong những ai theo học đạo trong thiên hạ đều có thể học kinh “Định Quán” này. Những kẻ học tập thiên định cần phải tụng niệm để có thể tự nhập định thông chân lý, nếu như có điều không thể bàn bạc chứng nghiệm nổi cũng đừng nên khinh thường. Tôi lại dẫn Dương Thiện Sinh tới thăm điện Linh Tu nghe Linh Bảo Cao Chân thuyết pháp.

Dương Sinh: Thưa hay quá. Cảm tạ sự hướng dẫn của đức Thiên Tôn. Điện Linh Tu lớn mênh mông, không vương mùi tục lụy, có rất nhiều bậc chân tu đạo cao đức rộng, vị nào vị nấy toàn thân hào quang tỏa chiếu sáng ngời, nét mặt đầy vẻ từ bi ân đức. Xin thỉnh vấn bậc cao chân, không rõ ngài đã tu luyện cách nào mà ngày nay đạt được quả vị này?

Huyền Linh Kim Tiên: Lành thay, tôi thành đạo đã được hơn trăm năm rồi, vốn sinh trưởng tại Tứ Xuyên, song thân lại qua đời từ thuở tôi còn thơ ấu, cho nên phải lang thang khắp chốn xin ăn, song lòng dạ không tham lam, chỉ mới lưng lửng bụng đã ngưng. Có một bữa nằm nghỉ bên lề đường, đại sư Mông Thánh Đức thấu nạp tôi làm đệ tử, truyền đạo ban pháp, trải quá mười năm khổ luyện, gặp bao phen ma quỷ thử thách mà vẫn không thối chí nên mới đạt được thành quả như bữa nay.

Dương Sinh: Thưa ngài có thể tường thuật lại quá trình tu đạo của ngài để làm gương cho thế nhân noi theo không?

Kim Tiên: Việc hồng trần tôi chẳng còn thắc mắc, nên thiết nghĩ không cần bàn tới làm chi.

Thiên Tôn: Đề độ người cứu đời, mong Kim Tiên cứ bày tỏ.

Kim Tiên: Thưa cũng được, không phải tôi thiếu lòng từ bi, song người đời khó độ. Nhớ lại quá khứ tu đạo của tôi thực là gian nan vất vả, chịu đủ mùi

khổ cực đắng cay, uống nước lạnh, ngủ giường tre, khi tham thiền vận khí, nhập định xuất thần, trải hằng tháng hôn mê, bệnh mỗi ngày một tăng chứ không thuyên giảm, mình mẩy ghẻ lở cùi hủi, bị thầy đuổi ra khỏi cửa, cơ thể suy nhược nhưng chí đạo vẫn vững bền. Sau thầy ban linh đơn uống vào, những chỗ lở loét ăn da non, đóng vảy khỏi dứt bệnh khỏe khoắn như xưa. Có một lần sử dụng thần lực chữa bệnh, bệnh nhân mỗi ngày một đông, có cả hàng ngàn người xin chữa bệnh, quan phủ cho là tôi dùng bùa ngải mê hoặc tụ tập dân chúng liền bắt tôi bỏ ngục. Ở trong ngục tôi liền tọa thiền nhập định và đã thấy được rằng đó là nghiệp báo của nhiều kiếp trước tích tụ, để tránh khỏi bị tù tội tại chốn âm ti sau này ắt phải nhờ công cù thể gian giải trừ, cho nên ở trong ngục không những lòng tôi chẳng chút oán hận, mà còn tĩnh tâm sám hối để mong được giải nghiệp, lấy việc tu hành để lập công chuộc tội. Sau nửa năm điều tra xong thấy tôi không có tội liền thả tôi ra. Một hôm vào buổi chiều trên đường về gặp một thiếu phụ nhan sắc tuyệt vời chặn đường tự nguyện vái lạy, tôn tôi làm thầy để cầu âm dương song tu, những lời nói ra đều là những lời thâm đáng thiết tha van nài, cử chỉ cực kì khiêu khích sự động tình, xác thân quá khiêu gợi dễ làm sa ngã lòng người. Tôi liền nghiêm giọng cự tuyệt, thấy tôi đứng yên không nhúc nhích, nàng ôm chầm lấy vuốt ve mơn trớn, nhưng tôi vẫn kiên định được đạo tâm. Cuối cùng nhắm không thể quyến rũ nổi tôi nàng mới bỏ đi. Sau này tôi được rõ nàng chính là ma nữ chuyên đem nhan sắc để thử lòng dạ kẻ tu hành. Quả thực là may mắn, vượt ải mà thoát nổi cảnh ngục lặn trong biển tình ái ân dục lạc, cho nên kẻ tu đạo phải rất thận trọng trong vấn đề này, nếu gặp cảnh ngộ tương tự, phải nên tâm niệm ngay rằng xác thân huyền ảo, phấn trắng son hồng trang điểm đẹp đều cốt để làm mờ mắt mê đắm tâm hồn, quả là dao sắc giết người.

Thơ

*Tu tâm tiên tác như thị quán
Sắc tướng giai ảo hữu hà tham
Tứ đại giả hợp vô thường hạn
Khổ khổ liên thiên xuất thế nan.*

Dịch

Tu tâm phải hiểu rõ căn nguyên
Chớ có say mê cảnh hảo huyền

Thân xác nay còn mai đã mất
Chán đời khổ ải muốn thành tiên.

Chẳng đáng sợ lắm sao! Phàm những kẻ tu đạo ắt gặp nhiều hoạn nạn, vả lại để nghiệp chướng ba kiếp tiêu tan, cho nên ta phải sẵn sàng hân hoan chấp nhận để cho yêu ma khảo đảo. Khuyên người đời tu đạo, gặp nạn ma hành ốm đau khổ sở, hoặc thân thể cửa nhà đổi thay tan nát, chớ có nản lòng thối chí, một sớm ngã gục ắt là ma thắng đạo bại vậy. Tôi tu tới mức tiêu trừ được nghiệp chướng, phát hiện được tâm linh nguồn cội, thoát xác bay

thăng lên cõi Đại La Tiên Cảnh, muôn kiếp sống tiêu dao, cùng các Kim Tiên trao đổi ánh hào quang của đạo, vĩnh viễn thoát vòng luân hồi.

Tế Phậ: Vì thời giờ có hạn thầy trò tôi phải trở lại Thánh Hiền Đường. Cảm tạ đức Thiên Tôn cùng chư vị Kim Tiên đã ban ân chỉ giáo.

Thiên Tôn: Tiền hai vị trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Lạy tạ đức Thiên Tôn cùng chư vị Kim Tiên, xin cáo từ.

Tế Phậ: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

